

Europeiska unionens officiella tidning

C 22

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

22 januari 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Rådet

2011/C 22/01	Rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 4/2010: "Är det sannolikt att utformningen och förvaltningen av systemet för rörlighet inom Leonardo da Vinci-programmet leder till ändamålsenliga resultat?"	1
--------------	---	---

Europeiska kommissionen

2011/C 22/02	Eurons växelkurs	3
--------------	------------------------	---

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

2011/C 22/03	Utdrag ur beslut om Glitnir banki hf. i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut	4
2011/C 22/04	Likvidationsförfarande – Beslut om inledande av likvidationsförfarande för ARFIN Compagnia di Assicurazioni et Riassicurazioni SpA (Offentliggörande i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag)	6

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

2011/C 22/05	Likvidationsförfarande – Beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser (frivillig likvidation enligt beslut på extra bolagsstämma om likvidation av försäkringsbolaget Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA) (Offentliggörande i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag)	7
--------------	--	---

V Yttranden

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV DEN GEMENSAMMA HANDELSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2011/C 22/06	Tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa antidumpningsåtgärder snart kommer att löpa ut	8
--------------	--	---

FÖRFARANDEN FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2011/C 22/07	Statligt stöd – Danmark – Statligt stöd C 35/10 (f.d. N 302/10) – Beskattning av Internetspel i den danska lagen om spelskatter – Inbjudan att lämna synpunkter i enlighet med artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ⁽¹⁾	9
2011/C 22/08	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	20
2011/C 22/09	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.5950 – Munksjo/Arjowiggins (decor and abrasive businesses)) ⁽¹⁾	21

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

Rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 4/2010:

”Är det sannolikt att utformningen och förvaltningen av systemet för rörlighet inom Leonardo da Vinci-programmet leder till ändamålsenliga resultat?”

(2011/C 22/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM BEAKTAR rådets slutsatser om förbättring av granskningen av de särskilda rapporter som upprättas av revisionsrätten i syfte att bevilja ansvarsfrihet ⁽¹⁾,

SOM ERINRAR OM att *Leonardo da Vinci* är ett delprogram inom programmet för livslångt lärande (2007–2013) och att Europeiska kommissionen är ansvarig för genomförande och övervakning i samarbete med nationella myndigheter, och

SOM KONSTATERAR att största delen av delprogrammet utgörs av rörlighetsprojekt,

1. VÄLKOMNAR Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 4/2010, där utformningen och förvaltningen av systemet för rörlighet inom *Leonardo da Vinci* under programmet för livslångt lärande bedöms ⁽²⁾,

2. NOTERAR Europeiska kommissionens svar, vilka åtföljer rapporten,

3. LOVORDAR de åtgärder som redan har vidtagits för att förbättra kommissionens sätt att förvalta Leonardo da Vinci-programmet,

4. NOTERAR revisionsrättens allmänna slutsats att utformningen och förvaltningen av systemet verkligen kan leda till ändamålsenliga resultat, medan ytterligare arbete behövs för att förbättra det sätt på vilket systemet för rörlighet inom *Leonardo da Vinci* fungerar,

5. ANSLUTER SIG ÄNDÅ TILL rekommendationerna i revisionsrättens rapport och UPPMANAR KOMMISSIONEN att både vad gäller nuvarande och framtida program

a) förbättra systemet för rapportering om Leonardo da Vinci-programmets resultat och upprätta ett allmänt system för mätning av dess effekter, samtidigt som den totala administrativa bördan reduceras till ett minimum, framför allt genom att utan vidare dröjsmål färdigställa de relevanta tillämpningarna och verktyg,

b) ge nationella myndigheter kvalitativ återkoppling med en klar översikt över det nationella genomförandet och med framhävan av dess styrkor och svagheter,

c) förbättra förfarandet för bedömning av ansökningar genom att vidareutveckla den handbok som bedömarna använder för utvärderingen och genom att utvärdera kostnadseffektiviteten i kontroller av ansökningsbedömningar vid besöken i deltagande länder för övervakning av kvalitet och effekter,

d) förbättra systemet för övervakning av kvalitet och effekter samt samordna detta med den årliga verksamhetsrapportering som för närvarande sköts av de nationella programkontoren, samtidigt som man strävar efter att undvika att öka deras arbetsbelastning,

⁽¹⁾ Dok. 7515/00 FIN 127 av den 3 april 2000 + COR 1, daterat den 12 april 2000.

⁽²⁾ Särskild rapport nr 4/2010: Är det sannolikt att utformningen och förvaltningen av systemet för rörlighet inom Leonardo da Vinci-programmet leder till ändamålsenliga resultat? (dok. 14619/10 FIN 452 EDUC 160 SOC 624, daterat den 7 oktober 2010).

-
- e) anpassa arbetsprogrammets och den årliga rapporteringens struktur, för att möjliggöra en jämförelse av resultat mot det planerade utfallet,
- f) undersöka möjligheter att se till att det finns ett användarvänligt och effektivt verktyg för partnersökning, vilket har utformats för att underlätta praktik för utländska deltagare,
- g) underrätta rådet senast i juni 2012 om framstegen med genomförandet av dessa rekommendationer,
6. UPPMANAR BÅDE MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN att beakta rekommendationerna i den särskilda rapporten i samband med förberedelserna för och diskussionerna om nästa generation EU-program på utbildningsområdet.
-

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

21 januari 2011

(2011/C 22/02)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	US-dollar		1,3521	AUD	australisk dollar		1,3666
JPY	japansk yen		111,87	CAD	kanadensisk dollar		1,3475
DKK	dansk krona		7,4533	HKD	Hongkongdollar		10,5301
GBP	pund sterling		0,84825	NZD	nyzeeländsk dollar		1,7844
SEK	svensk krona		8,9590	SGD	singaporiensk dollar		1,7363
CHF	schweizisk franc		1,3013	KRW	sydkoreansk won	1 515,18	
ISK	isländsk krona			ZAR	sydafrikansk rand		9,6520
NOK	norsk krona		7,8920	CNY	kinesisk yuan renminbi		8,9013
BGN	bulgarisk lev		1,9558	HRK	kroatisk kuna		7,3945
CZK	tjeckisk koruna		24,285	IDR	indonesisk rupiah	12 251,25	
HUF	ungersk forint		274,24	MYR	malaysisk ringgit		4,1374
LTL	litauisk litas		3,4528	PHP	filippinsk peso		60,127
LVL	lettisk lats		0,7035	RUB	rysk rubel		40,5013
PLN	polsk zloty		3,8748	THB	thailändsk baht		41,506
RON	rumänsk leu		4,2628	BRL	brasiliansk real		2,2605
TRY	turkisk lira		2,1309	MXN	mexikansk peso		16,3146
				INR	indisk rupie		61,6820

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Utdrag ur beslut om Glitnir banki hf. i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut

(2011/C 22/03)

Den 22 november 2010 fastställde Reykjavíks distriktsdomstol att Glitnir banki hf., reg. nr 550500-3530, Sóltún 26, Reykjavík (nedan kallad *banken*) ska bli föremål för ett likvidationsförfarande enligt de allmänna reglerna i avsnitt B i kapitel XII i lag nr 161/2002, jämför dock punkterna 3 och 4 i tillfällig bestämmelse V i samma lag och med rättsverkan enligt punkt 2 i samma bestämmelse, ändrad genom artikel 2 i lag nr 132/2010. Den 8 oktober 2008 övertog den isländska finansinspektionen de befogenheter som en bolagsstämma har och utsåg en likvidationskommitté för banken. I enlighet med lag nr 129/2008, jfr. lag nr 21/1991, beviljades banken ett moratorium genom distriktsdomstolens beslut av den 24 november 2008. Detta moratorium har därefter förlängts tre gånger, senast den 13 augusti 2010 och då till den 24 november 2010. Ytterligare förlängningar var inte förenliga med lag.

Genom lag nr 44/2009, som trädde i kraft den 22 april 2009, ändrades moratoriets natur och innehåll för finansföretag. I enlighet med punkt 2 i tillfällig bestämmelse II i lag nr 44/2009 (tillfällig bestämmelse V i lag nr 161/2002), ska bestämmelserna i artikel 101.1, artikel 102, artikel 103 och 103 a i lag nr 161/2002, ändrad genom artikel 5.1 och artiklarna 6–8 i lag nr 44/2009, tillämpas på moratoriet som om banken genom domstolsbeslut hade blivit föremål för ett likvidationsförfarande den dag då lagen trädde i kraft. Det föreskrivs dock att likvidationsförfaranden ska uppfattas som moratorium så länge detta medges. I lag nr 44/2009 föreskrivs vidare att när ett sådant moratorium upphör, ska företaget automatiskt och utan att särskilt domstolsavgörande krävs anses vara föremål för ett likvidationsförfarande enligt de allmänna reglerna. Genom beslut av Reykjavíks distriktsdomstol utsågs en likvidationsstyrelse den 12 maj 2009.

En anmodan till fordringsägare att lämna in fordringar offentliggjordes där tidsfristen fastställdes till den 26 november 2009. I en annons påpekades det också vilka tidsfrister som skulle iaktas. Tre möten har hållits om inlämnade fordringar och ett nytt ska hållas den 14 april 2011. På det mötet väntas likvidationsstyrelsen kunna presentera förslag till beslut om godkännande av fordringar på banken.

Genom lag nr 132/2010, som trädde i kraft den 17 november 2010, ändrades lag nr 161/2002 på så sätt att innan moratoriet för ett företag upphör, kan dess likvidationskommitté och likvidationsstyrelse gemensamt begära att företaget genom ett domstolsbeslut inleder ett likvidationsförfarande enligt de allmänna reglerna, om domstolen finner att de väsentliga bestämmelserna i artikel 101.2 punkt 3 i lagen är uppfyllda. Om domstolen tillstyrker en sådan begäran, ska från och med den dag lag nr 44/2009 trädde i kraft de åtgärder inte beröras som vidtagits under företagets moratorium.

En sådan begäran inlämnades av likvidationskommittén och likvidationsstyrelsen och ett beslut förelåg den 22 november 2010, i enlighet med lagen, ändrad genom lag nr 132/2010. Domstolen fann att lagens villkor för ett avgörande om likvidationsförfaranden var uppfyllda.

Bankens tillgångar uppgår till cirka 783 miljarder isländska kronor (baserat på nuvarande utsikter för indrivning och kronans växelkurs den 30 september 2010), dess skulder till cirka 2 838 miljarder kronor. Enligt domstolen var banken därför insolvent och dess betalningssvårigheter sannolikt inte tillfälliga enligt artikel 101.2 punkt 3 i lag nr 161/2002.

I domstolens beslut bekräftas också att enligt lag de åtgärder som vidtagits under företagets moratorium efter att lag nr 44/2009 trätt i kraft fortfarande ska vara giltiga, vilket bland annat innebär att tillsättandet av bankens likvidationskommitté och likvidationsstyrelse är giltiga, liksom alla åtgärder som vidtagits i enlighet med artiklarna 101–103 och 103 a i lag nr 161/2002, se vidare punkt 2 i tillfällig bestämmelse V i samma

lag. Vidare bekräftas i domstolens beslut att den 22 april 2009 då lag nr 44/2009 trädde i kraft även fortsättningsvis ska användas som referensdatum vid avgöranden om prioritering av fordringar och annan rättsverkan som beror av det datum då beslutet om likvidation fattades.

Reykjavík den 30 november 2010

Likvidationsstyrelsen för Glitnir banki hf.

Steinunn H. GUÐBJARTSDÓTTIR, *jurist vid Islands högsta domstol*

Páll EIRÍKSSON, *jurist vid distriktsdomstolen*

Likvidationskommittén för Glitnir banki hf.

Árni TÓMASSON

Heimir HARALDSSON

Thórdís BJARNADÓTTIR, *jurist vid Islands högsta domstol*

Likvidationsförfarande**Beslut om inledande av likvidationsförfarande för ARFIN Compagnia di Assicurazioni et Riassicurazioni SpA**

(Offentliggörande i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag)

(2011/C 22/04)

Försäkringsföretag	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Typ av beslut och beslutets datum och ikraftträdande	Dekret utfärdat av ministeriet för ekonomisk utveckling av den 6 december 2010 – Återkallande av tillstånd att bedriva alla typer av verksamhet samt tvångslikvidation i enlighet med artikel 245 i lagdekret nr 209/2005
Behöriga myndigheter	Ministero dello Sviluppo Economico Via Molise 2 00187 Roma RM ITALIA
Tillsynsmyndighet	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Utsedd förvaltare	Dott. Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA Tfn +39 02006317 Fax +39 0269901389
Tillämplig lagstiftning	Artikel 245 i lagdekret nr 209/2005

Genom dekretet av den 29 mars 2010 har ministeriet för ekonomisk utveckling, i enlighet med artikel 245 i lagdekret nr 209 av den 7 september 2005, beslutat att återkalla tillståndet att bedriva verksamhet inom alla verksamhetsgrenar för företaget ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA, med adress Viale Nazario Sauro 14, Milano, och att inleda förfarandet för tvångslikvidation.

Likvidationsförfarande**Beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser (frivillig likvidation enligt beslut på extra bolagsstämma om likvidation av försäkringsbolaget Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA)**

(Offentliggörande i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag)

(2011/C 22/05)

Försäkringsföretag	Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA ul. Słomińskiego 19, lok 515 00-195 Warszawa POLSKA/POLAND
Datum för beslutets offentliggörande och ikraftträdande samt beslutets art	1 december 2010, beslut nr 1–2 på extra bolagsstämman för Universum Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie SA av den 1 december 2010 avseende inledandet den 1 januari 2011 av likvidationsförfarande för Universum Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie SA
Behöriga myndigheter	Bolagsstämma för Universum Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie SA
Tillsynsorgan	Komisja Nadzoru Finansowego Pl. Powstańców Warszawy 1 00-950 Warszawa POLSKA/POLAND
Utsedd förvaltare	Agnieszka Senkowska, Izabela Maniak ul. Słomińskiego 19, lok 515 00-195 Warszawa POLSKA/POLAND
Rättslig grund	Artikel 192 i polsk lag av den 22 maj 2003 om försäkringsverksamhet (Dziennik Ustaw nr 11 2010, punkt 66, i gällande lydelse).

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV DEN GEMENSAMMA
HANDELSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa antidumpningsåtgärder snart kommer att löpa ut

(2011/C 22/06)

1. I enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 ⁽¹⁾ om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen tillkännager Europeiska kommissionen att om en översyn inte inleds i enlighet med nedanstående förfarande, kommer de antidumpningsåtgärder som anges nedan att upphöra att gälla den dag som anges i tabellen nedan.

2. Förfarande

Unionstillverkarna kan lämna in en skriftlig begäran om översyn. En sådan begäran måste innehålla tillräcklig bevisning för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer.

Om kommissionen beslutar att se över de berörda åtgärderna, kommer importörer, exportörer, företrädare för exportlandet och unionstillverkarna att ges tillfälle att utveckla, motbevisa eller yttra sig om de uppgifter som lämnas i begäran om översyn.

3. Tidsfrist

På de grunder som anges ovan kan unionstillverkarna lämna in en skriftlig begäran om översyn till Europeiska kommissionen, Directorate-General for Trade (Unit H-1), N-105 4/92, B-1049 Brussels ⁽²⁾, från och med den dag då detta tillkännagivande offentliggörs, dock senast tre månader före den dag som anges i tabellen nedan.

4. Detta tillkännagivande offentliggörs i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009.

Produkt	Ursprungs- eller exportland	Åtgärder	Hänvisning	Datum när åtgärderna upphör att gälla
Vissa säckar, bärkasar och påsar av plast	Folkrepubliken Kina Thailand	Antidumpningstull	Rådets förordning (EG) nr 1425/2006 (EUT L 270, 29.9.2006, s. 4)	30.9.2011

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Fax +32 22956505.

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

STATLIGT STÖD – DANMARK

Statligt stöd C 35/10 (f.d. N 302/10)

Beskattning av Internetspel i den danska lagen om spelskatter

Inbjudan att lämna synpunkter i enlighet med artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

(Text av betydelse för EES)

(2011/C 22/07)

Genom den skrivelse, daterad den 14 december 2010, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Danmark om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende ovannämnda åtgärd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på det stöd avseende vilket kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna ska sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
State aid Greffe
Rue Joseph II 70/Jozef II-sstraat 70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22961242

Synpunkterna kommer att meddelas Danmark. Den berörda part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

1. FÖRFARANDE

På grund av rättssäkerhetsskäl underrättade de danska myndigheterna den 6 juli 2010 i enlighet med artikel 108.3 EUF-fördraget kommissionen om lagförslag L 203 om spelskatter. I samband med detta mottog kommissionen två separata klagomål: det ena från det danska industriförbundet för nöjesspel (den 23 juli 2010) och det andra från en landbaserad kasino-aktör, "the Royal Casino", den 6 augusti 2010.

statligt monopol där *Danske Spil A/S* var den enda tillhandahållaren av tjänster. Andra företag än licensinnehavaren (*Danske Spil A/S*) var vid vite förbjudna att marknadsföra eller annonsera om speltjänster i Danmark. Trots detta förbud kunde företag som erbjöd speltjänster på Internet marknadsföra sina tjänster, som alltså ansågs vara olagliga, i Danmark. Kringgåendet av monopol, förlusten av skatteintäkter och avsaknaden av kontroll på aktiviteter som ansågs vara olagliga ledde till att regeringen föreslog att Internetmarknaden skulle öppnas då det var det enda sättet att återfå kontroll över spelarna och aktörerna på Internet.

2. BESKRIVNING AV DEN ÅTGÄRD AVSEENDE VILKEN KOMMISSIONEN INLEDER FÖRFARANDET

År 2009 fattade den danska regeringen beslut om att genomföra en reform av den befintliga lagstiftningen om spelmarknaden. Fram till det styrdes spelsektorn huvudsakligen av ett

Den nya lagen ersätter monopolen med en reglerad, delvis liberaliserad spelsektor. Paketet består bland annat av lag nr 848 om spel av den 1 juli 2010 och av den anmälda lagen nr 698 om spelskatter av den 25 juni 2010 och bör träda i kraft den

1 januari 2011. Då ikraftträdandet är beroende av att kommissionen först ger sitt godkännande har skatteministern behörighet att bestämma från vilket datum dessa två lagar ska gälla.

Vad gäller beskattning av Internet- och landbaserade speltjänster kommer den nya skatteordningen att innebära att spelaktörerna på Internet respektive de landbaserade aktörerna behandlas olika i skattehänseende. Skattesatsen för landbaserade kasinon (roulette, black jack, baccarat, punto banco, poker och spelmaskiner på kasinon) kommer att utgöra upp till 75 % av bruttointäkterna på spelen (GGR [gross gaming revenue]: insatserna minus vinsterna) och 71 % av GGR för landbaserade spelmaskiner (dvs. nöjesspel med vinster, som exempelvis enarmade banditer i spelhallar och restauranger) medan tillhandahållandet av dessa spel på Internet kommer att beskattas proportionellt med 20 % av GGR.

3. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

De danska myndigheterna anger att de underrättade kommissionen om den planerade liberaliseringsmodellen i enlighet med reglerna i informationsförfarandedirektivet 98/34/EG och hänvisar till att kommissionen i sin skrivelse av den 19 april 2010 uttryckte sin tillfredsställelse över den planerade liberaliseringen i samband med underrättelsen.

De danska myndigheterna bestrider varken att åtgärden uppfyller kriterierna för statliga medel eller att mottagarna av eventuella ekonomiska fördelar är företag i enlighet med artikel 107.1 EUF-fördraget. De anser dock att åtgärden inte utgör stöd eftersom den inte är selektiv och därmed inte ger upphov till någon fördel. De anser också att skillnaden mellan hur Internetbaserat och landbaserat spelande behandlas ur beskattningssynpunkt är berättigad på grund av "systemets karaktär eller allmänna upplägg".

Trots att de danska myndigheterna erkänner att Internet- och landbaserade vadslagningstjänster omfattas av samma marknad och därför bör vara föremål för samma beskattningsnivå (20 procent), anser de att marknaderna för Internetspel och landbaserade spel utgör två helt olika marknader som inte är jämförbara och att samma skattenivå därmed inte är berättigad. Då dessa marknader påstås vara separata och särskiljbara skulle den olika behandlingen ur skattesynpunkt av landbaserade och Internetbaserade spelaktiviteter tillämpas på företag som antingen juridiskt eller faktiskt sett inte befann sig i en jämförbar situation.

Enligt de danska myndigheterna är landbaserade och Internetbaserade spel tekniskt sett inte heller likadana. Medan flertalet av spelen i de landbaserade kasinona är helt manuella styrs Internetspelen enbart av ett datorprogram som är installerat på en separat plattform. Dessutom hävdar de danska myndigheterna att landbaserade och Internetbaserade spel inte bör ses som konkurrerande aktiviteter utan som särskiljbara och till och

med kompletterande sådana. I det avseendet understryker de att spelandet i landbaserade kasinon innebär merarbete och merkostnader i form av tid och pengar som används för transporter, att övervaka att klädselkraven följs, att inträdesavgifterna betalas och att rökförbudet respekteras. Dessa ytterligare arbetsuppgifter bör bevisa att spelandet i ett landbaserat kasino utgör en särskild upplevelse där de sociala aspekterna är mycket viktiga. Dessutom skulle de tjänster som tillhandahålls vara mycket olika. I det avseendet argumenterar de danska myndigheterna att konsumenters fysiska närvaro vid landbaserade spelaktiviteter leder till att spelandet blir en social upplevelse som även omfattar andra tjänster (som att köpa drycker eller tilltugg). De hävdar också att de konsumenter som ägnar sig åt landbaserade respektive Internetbaserade spelaktiviteter skiljer sig åt vad gäller ålder, kön och utbildningsnivå.

De danska myndigheternas åsikter bestrids kraftfullt av de två klagandena som har en fullständigt motsatt syn och som anser att de Internetbaserade och de landbaserade spelen är exakt likadana och därmed utgör delar av en enda marknad. Av den anledningen skulle den lägre skattesatsen som tillämpas på Internetaktörerna vara klart diskriminerande mot landbaserade aktörer och skulle utgöra statligt stöd som endast gynnar Internetaktörerna.

I detta skede tvivlar kommissionen på att Internet- och landbaserade spelföretag är juridiskt eller faktiskt jämförbara vid en bedömning av hur de behandlas ur skattesynpunkt enligt den anmälda åtgärden. Till följd av detta anser kommissionen att lagen om spelskatter kan utgöra en selektiv åtgärd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget.

Till stöd för sitt påstående att skattesystemet var berättigat på grund av dess karaktär och allmänna upplägg, hävdade de danska myndigheterna att anledningen till att skattesatsen för Internetspel fastställdes till en mycket lägre nivå (20 procent) var resultatet av en svår avvägning. Den bestod av behovet att å ena sidan följa den danska spellagstiftningens allmänna mål och å andra sidan säkerställa att en låg skattesats skulle leda till att Internetaktörer ansöker om tillstånd i Danmark i stället för att fortsätta att tillhandahålla speltjänster från andra, lågbeskattade jurisdiktioner. Klagandena har bl.a. betonat att ett obegränsat antal tillstånd för Internetkasinon, i kombination med en låg beskattning, medan man samtidigt strikt begränsar antalet tillstånd för landbaserade kasinon och upprätthåller en högre skattenivå för dem, i varje fall inte är förenligt med det danska spelbeskattningssystemets karaktär eller logik.

Enligt fast rättspraxis kan man inte hänvisa till andra medlemsstaters skattelagstiftning för att motivera ett skattesystems karaktär och allmänna upplägg. Dessutom har argumenteringen om att systemet vore berättigat på grund av att företagets konkurrenskraft därigenom förbättras konsekvent avvisats i rättspraxis.

I detta skede tvivlar kommissionen på om åtgärden kan anses vara berättigad med stöd av logiken i skattesystemet.

Kommissionens slutsats i detta skede är att åtgärden kan innebära stöd. Kommissionen tvivlar vidare på om åtgärden uppfyller kraven på förenlighet med den inre marknaden enligt artikel 107.2 och 107.3 i EUF-fördraget.

SJÄLVA SKRIVELSE

"Kommissionen skal meddele Kongeriget Danmark, at den efter at have undersøgt de danske myndigheders oplysninger om ovennævnte foranstaltning har besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt »EUF-traktaten«).

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 6. juli 2010 anmeldte de danske myndigheder efter EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, lovforslag L 203 om afgifter af spil (»spilleafgiftsloven«⁽¹⁾) af hensyn til den retlige sikkerhed. Ved brev af 11. august og 22. september 2010 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, som de danske myndigheder fremsendte ved brev af 20. oktober 2010.
- (2) Desuden modtog Kommissionen to særskilte klager over spilleafgiftsloven. Den første klage blev indsendt den 23. juli 2010 af Dansk Automat Brancheforening (DAB). Den anden klage blev indsendt den 6. august 2010 af et landbaseret kasino, »Royal Casino«. De to klager blev den 23. september 2010 videregivet til de danske myndigheder, som blev opfordret til at fremsætte bemærkninger dertil. De danske myndigheder fremsatte deres bemærkninger ved ovennævnte brev af 20. oktober 2010.
- (3) Den 10. november 2010 blev der i Bruxelles afholdt et møde med de danske myndigheder med det formål at drøfte anmeldelsen og de to ovennævnte klager. De danske myndigheder fremlagde på mødet et notat med titlen »The dilemma created by the pending State aid case«, hvori de også oplyste, at de ville udsætte den anmeldte lovs ikrafttræden, indtil Kommissionen havde truffet afgørelse i sagen.

2. BAGGRUND

2.1. Det nuværende spillemarked

- (4) Den anmeldte lov er blevet indført som led i liberaliseringen af det danske spillemarked, der hidtil hovedsagelig har været underlagt et statsmonopol. Liberaliseringen skulle efter de oprindelige planer have fundet sted pr. 1. januar 2011.
- (5) I henhold til den gældende lovgivning (baseret på lovbekendtgørelse nr. 273 af 17. april 2008) er skatteministeren bemyndiget til at meddele bevilling til udbud af spil, lotterier og væddemål mod betaling af afgift til staten.
- (6) Hidtil er der ved lov kun meddelt én bevilling, nemlig til det statskontrollerede selskab, »Danske Spil A/S«, hvor

skatteministeriet ejer 80 % af aktierne. De resterende 20 % ejes af Danmarks Idræts-Forbund og Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger. Danske Spil er således for øjeblikket den eneste lovlige udbyder af spil i Danmark bortset fra visse særlige markeder (såsom kasinoer, spillehaller eller duekapflyvninger).

- (7) Efter de gældende regler er det ikke tilladt for andre virksomheder end monopolindehaveren, Danske Spil A/S, at udbyde eller reklamere for spil i Danmark. Overtrædelser straffes med bøde.
- (8) Danske Spil har også monopol på det danske marked for væddemål og udbyder såvel onlinevæddemål som landbaserede væddemål. Den nuværende afgiftssats for væddemål er på 30 %.
- (9) For øjeblikket er det kun Danske Spil, der kan udbyde onlinekasinospil, men selskabet har hidtil valgt ikke at udbyde disse spil online. På trods af dette forbud mod at udbyde onlinespil har spiludbydere, der er etableret i andre lande, i de sidste par år udbudt deres tjenester til den danske offentlighed ved at reklamere gennem såvel danske som udenlandske medier.
- (10) Med hensyn til landbaserede kasinoer er der kun meddelt et begrænset antal bevillinger (ni). Der findes for øjeblikket seks kasinoer i Danmark, som alle er knyttet til hoteller, enten i større byer eller på badesteder. Disse kasinoer drives af private investorer, også fra andre medlemsstater. Generelt må et kasino kun udbyde roulette, baccarat, punto banco og black jack. Justitsministeren kan dog give tilladelse til andre former for spil, såsom poker. Desuden kan der i landbaserede kasinoer opstilles spilleautomater, som kun kan benyttes af gæsterne.
- (11) Spilleautomater kan kun opstilles i restaurationer med alkoholbevilling og i private og offentlige spillehaller. Ved spilleautomater forstås mekaniske eller elektroniske maskiner, der kan anvendes til spil, hvor spilleren mod en økonomisk indsats kan vinde en gevinst bestående af kontanter eller spillemønter. Ifølge lov om spilleautomater må opstilling og drift af spilleautomater kun ske med spillemyndighedens tilladelse. På nuværende tidspunkt er det kun Danske Spil, der har bevilling til at udbyde online-spilleautomater, men som anført ovenfor, har selskabet valgt ikke at gøre det.
- (12) Den danske regering har besluttet at gennemføre en reform af den gældende lovgivning om spil og væddemål for at erstatte det eksisterende monopol med et reguleret og delvis liberaliseret system. Liberaliseringen blev bl.a. anset for nødvendig af hensyn til EU-retten — efter at der var blevet indledt en overtrædelsesprocedure og fremsat en begrundet udtalelse den 23. marts 2007⁽²⁾ — og for at imødegå truslen fra ulovlige onlinespil, som udbydes af spiloperatører i andre lande.

2.2. Liberaliseringsprocessen

⁽¹⁾ Lov nr. 698 om afgifter af spil var allerede blevet vedtaget den 25. juni 2010.

⁽²⁾ Overtrædelsesprocedure nr. 2003/4365, se også IP/07/360.

- (13) Liberaliseringsprocessen blev under folketingsbehandlingen begrundet med henvisning til den seneste teknologiske udvikling, som betyder, at Danmark nu er en del af et globalt kommunikationssamfund, hvor forbrugere har adgang til en lang række tjenester fra udbydere i forskellige jurisdiktioner. Over de sidste 10 år har spil udviklet sig til et betydeligt salgsprodukt på internettet, især efter indførelsen af onlinepoker. Internettet har givet danskerne mulighed for at sammenligne Danske Spils produkter og produktsortiment med produkter fra udbydere af online-spil i Det Forenede Kongerige, Malta, Gibraltar og andre lande. Et hastigt voksende antal danske spillere er derfor i de senere år begyndt at spille med internationale spiludbydere. De danske myndigheder frygter, at udbuddet af spil vil kunne få negative følger for samfundet i form af kriminalitet og forstyrrelse af den offentlige orden og føre til ludomani hos udsatte personer, hvis ikke det reguleres og kontrolleres intensivt. Samtidig er Danske Spils overskud faldet gradvis. Det er derfor nødvendigt, at de danske myndigheder kan regulere og kontrollere de spil, der udbydes til danskerne, for at kanalisere danskernes spil ind i kontrollerede rammer og forebygge negative sociale følgevirkninger i samfundet.
- (14) Den anmeldte lov indgår i et lovsæt, der blev indført for at liberalisere spillemarkedet ⁽¹⁾. Det overordnede formål med denne nye lovreform inden for spil er at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge og andre udsatte personer mod udnyttelse eller mod udvikling af ludomani, at beskytte spillerne ved at sikre, at spil udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, og at sikre lov og orden og forhindre udvikling af spilrelateret kriminalitet.
- (15) Efter liberaliseringen kan det danske marked for spil generelt beskrives således:
- a) Væddemål: der er planlagt en fuldstændig liberalisering, og der kan meddeles bevilling til såvel online- som landbaserede væddemål i en periode på 5 år. Visse former for væddemål, som f.eks. hestevæddeløb, er dog udelukket.
 - b) Landbaserede kasinoer: der meddeles ingen nye bevillinger, da der ikke er sket nogen væsentlige ændringer i driften af landbaserede kasinoer.
 - c) Onlinekasinoer: der er planlagt en fuldstændig liberalisering, idet der kan meddeles et ubegrænset antal bevillinger til privatpersoner, virksomheder og sammenslutninger, der opfylder de fastsatte betingelser. Onlinekasinoer kan udbyde roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på spilleautomater.
 - d) Spilleautomater: dette marked er forholdsvis liberaliseret, da der kun kan nægtes bevilling, hvis politiet beslutter det af hensyn til den offentlige orden.

⁽¹⁾ Lov om spil (nr. 848 af 1. juli 2010), lov om udlodning af overskud fra lotteri samt heste- og hundevæddemål (nr. 696 af 25. juni 2010) og lov om Danske Spil A/S (nr. 695 af 25. juni 2010).

2.3. Beskrivelse af den anmeldte foranstaltning

De former for spil, som foranstaltningen omfatter

- (16) Det er i § 3 i lov om spil fastsat, at »udbud eller arrangement af spil kræver tilladelse, medmindre andet følger af denne lov eller anden lovgivning«. Desuden fastlægger spilleafgiftsloven det princip, at »udbud eller arrangement af spil er afgiftspligtigt« (§ 1).
- (17) Efter definitionen i § 5 i lov om spil omfatter spil: i) lotteri, ii) kombinationsspil og iii) væddemål.
- (18) Ved kombinationsspil forstås »aktiviteter, hvor en deltager har en chance for at vinde en gevinst, og hvor gevinstchancen beror på en kombination af færdighed og tilfældighed«. Kombinationsspil omfatter således spil, der ofte udbydes af kasinoer, såsom roulette, poker, baccarat, black jack og spil på gevinstgivende spilleautomater.
- (19) I § 5 lov om spil defineres onlinespil som »spil, der indgås mellem en spiller og en spiludbyder ved brug af fjernkommunikation«. I samme bestemmelse defineres landbaserede spil som »spil, der indgås, ved at en spiller og en spiludbyder eller spiludbyderens forhandler mødes fysisk«. Væddemål defineres som »aktiviteter, hvor en deltager har en chance for at vinde en gevinst, og hvor der væddes om resultatet af en fremtidig begivenhed eller indtræffelse af en fremtidig hændelse«.
- (20) Efter spilleafgiftsloven er følgende spil afgiftspligtige: i) lotteri, herunder klasselotteri og almenyttigt lotteri, ii) væddemål, herunder lokale puljevæddemål, iii) landbaserede kasinoer, iv) onlinekasinoer, v) gevinstgivende spilleautomater i spillehaller og restaurationer og vi) spil uden indsats ⁽²⁾.

Afgiftsmæssig behandling af spil

- (21) Den anmeldte foranstaltning omfatter forskellige afgiftssatser for spil, der udbydes i onlinekasinoer, og for spil, der udbydes i landbaserede kasinoer.
- (22) Indehavere af tilladelse til udbud af spil i et onlinekasino skal betale en afgift på 20 % af bruttopilleindtægten (»BSI« — indsatserne minus gevinsterne) ⁽³⁾.
- (23) Indehavere af tilladelse til udbud af spil i landbaserede kasinoer skal dog betale en basisafgift på 45 % af BSI (fratrullet værdien af spillemærkerne i troncen) og en tillægsafgift på 30 % af den del af BSI (fratrullet værdien af spillemærkerne i troncen), der overstiger 4 mio. DKK (beregnet månedligt), jf. § 10 i spilleafgiftsloven ⁽⁴⁾.
- (24) Indehavere af tilladelse til udbud af spil på gevinstgivende spilleautomater i spillehaller og restaurationer skal betale en afgift på 41 % af BSI. Der skal af spilleautomater opstillet i restaurationer og spillehaller betales en tillægsafgift på 30 % af den del af BSI, der overstiger henholdsvis 30 000 DKK og 250 000 DKK ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Se kapitel 2 i spilleafgiftsloven.

⁽³⁾ § 11 i spilleafgiftsloven.

⁽⁴⁾ 1 DKK = 0,13 EUR.

⁽⁵⁾ Beløbet tillægges 3 000 DKK pr. automat for indtil 50 automater og 1 500 DKK pr. automat derudover, jf. § 12 i spilleafgiftsloven.

- (25) Indehavere af tilladelse til udbud af væddemål skal betale en afgift på 20 % af BSI, og det gælder både landbaserede væddemål og onlinevæddemål.

Gebyrer

- (26) Efter den nye lov om spil skal en ansøger ved ansøgning om tilladelse til at udbyde væddemål eller onlinekasino betale et gebyr på 250 000 DKK (350 000 DKK, hvis der ansøges om både væddemål og onlinekasino) og et årligt gebyr på mellem 50 000 DKK og 1 500 000 DKK afhængigt af spillindtægten størrelse.

Ikrafttræden

- (27) Selv om den anmeldte foranstaltning oprindeligt skulle træde i kraft den 1. januar 2011, er det af hensyn til overholdelsen af statsstøttereglerne fastsat i spilleafgiftslovens § 35, stk. 1, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

3. DE DANSKE MYNDIGHEDERS ARGUMENTER

- (28) De danske myndigheder erindrer om, at de, efter at de i en årrække har fastholdt, at deres spilmonopol var lovligt i henhold til EU-traktaten ud fra ufravigelige samfundsmæssige hensyn, endelig i 2009 besluttede at foretage en delvis liberalisering af markedet, som var ved at blive undermineret af truslen om ulovligt onlinespil.
- (29) De understreger, at deres planlagte liberaliseringsmodel blev anmeldt til Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i informationsproceduredirektivet⁽¹⁾, og at Kommissionen i sit brev af 19. april 2010 udtrykte tilfredshed med den planlagte liberalisering som omhandlet i denne anmeldelse.
- (30) De danske myndigheder mener derfor, at spilleafgiftsloven er forenelig med udøvelsen af traktatens grundlæggende friheder, og at den ikke indebærer statsstøtte som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.
- (31) De danske myndigheder bestrider ikke, at foranstaltningen opfylder kriterierne for brug af statsmidler, eller at modtagerne af en eventuel finansiel fordel er virksomheder som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1. De mener dog ikke, at foranstaltningen indebærer støtte, da den ikke er selektiv og derfor ikke medfører nogen fordel. Endvidere finder de, at forskellen i afgiftsmæssig behandling mellem onlinespil og landbaserede spil er berettiget som følge af »systemets karakter eller forvaltning«.

Ingen selektivitet

- (32) De danske myndigheder fremfører, at en statsforanstaltning ifølge retspraksis er selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner i forhold til andre virksomheder, som under hensyntagen til det

formål, der forfølges med den pågældende ordning, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation⁽²⁾.

- (33) Selv om de danske myndigheder erkender, at onlinevæddemål og landbaserede væddemål tilhører samme marked og derfor bør være underlagt samme afgiftsniveau (20 %), mener de, at markederne for onlinekasinoer og landbaserede kasinoer udgør to vidt forskellige markeder, som ikke kan sammenlignes og derfor heller ikke kan være underlagt samme afgiftsniveau.
- (34) De danske myndigheder hævder især, under henvisning til *Adria-Wien Pipeline*-sagen, at en sammenligning af virksomhedernes retlige og faktiske situation indebærer en analyse af de relevante markeder. I denne forbindelse hævder de danske myndigheder på grundlag af sociale og statistiske undersøgelser, at forbrugerne betragter onlinespil og landbaserede spil som to forskellige aktiviteter (undersøgelse foretaget af Socialforskningsinstituttet i 2007 og sammenlignende dataark og diagrammer for onlinemarkeder og landbaserede markeder, udarbejdet af European Gaming and Betting Association — EGBA i januar og marts 2009).
- (35) De fremfører desuden, at forbrugernes profil med hensyn til alder, køn og uddannelsesniveau ikke er den samme for landbaserede spil som for onlinespil (Nomismas rapport fra juni 2007 om markedet for onlinevæddemål i Italien).
- (36) Ifølge de danske myndigheder er landbaserede spil og internetspil teknisk set heller ikke ens. Mens de fleste spil i landbaserede kasinoer er helt manuelt baseret, udføres onlinespil udelukkende af computersoftware, der er installeret på en onlineplatform. Den type tjenester, der udbydes, varierer også betydeligt. I denne forbindelse fremfører de danske myndigheder, at forbrugernes fysiske tilstedeværelse ved landbaserede spil indebærer en social oplevelse, som også omfatter andre tjenester (som f.eks. køb af drikkevarer eller snacks).
- (37) Desuden hævder de danske myndigheder, at landbaserede spil og onlinespil ikke bør anses for at konkurrere med hinanden, men snarere bør betragtes som særskilte og endog komplementære aktiviteter. I denne forbindelse påpeger de, at spil i landbaserede kasinoer indebærer en ekstra indsats og flere omkostninger i form af tid og penge på transport, overholdelse af påklædningsregler, betaling af entré eller rygeforbud. Disse yderligere forhold skulle vise, at spil i landbaserede kasinoer er en særlig oplevelse, hvor de sociale aspekter spiller en stor rolle.
- (38) De danske myndigheder påpeger også, at kontrollen over forbrugeren ikke er den samme ved onlinespil som ved landbaserede spil. I landbaserede kasinoer, hvor forbrugerne er samlet i de samme lokaler, kan personalet reagere over for spillere, der udviser en problematisk social adfærd (som f.eks. spillere, der snyder, er mentalt ustabile eller påvirket af alkohol). Udbydere af internetspil kan derimod ikke kontrollere spillerens spillemønster, mentale tilstand eller finansielle forhold.

⁽¹⁾ Anmeldelse nr. 2009/372/DK til Kommissionen i henhold til Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 (EFT L 24 af 21.7.1998, s. 37).

⁽²⁾ Sag C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Sml. 2001 I, s. 8365, præmis 41, og sag C-409/00, *Spanien mod Kommissionen*, Sml. 2003 I, s. 1487, præmis 47.

- (39) De danske myndigheder understreger også, at de landbaserede kasinoers faldende rentabilitet og markedsandel i de senere år ikke skyldes konkurrence fra onlineoperatører, men snarere er en følge af den aktuelle finanskrisen og indførelsen af rygeforbud på offentlige steder.
- (40) De danske myndigheder henviser også til *Ladbroke's*-sagen⁽¹⁾, hvor Domstolen fastslog, at væddemål om hestevæddeløb i Frankrig og væddemål i Frankrig om hestevæddeløb i Belgien udgjorde to forskellige kategorier, som gjorde en forskel i den afgiftsmæssige behandling berettiget. De danske myndigheder mener derfor, at medlemsstaterne har ret til at foretage en afgiftsmæssig differentiering mellem objektive forskellige situationer.
- (41) De henviser endvidere til *Leo-Libera*-sagen⁽²⁾, som vedrørte dels spil i spilleautomater, dels væddemål og lotterier. De danske myndigheder fremfører, at Domstolen i denne sag med hensyn til artikel 135, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006, fastslog, at, principet om afgiftsneutralitet ikke er til hinder for, at en type spil fritages for moms, mens en anden type spil ikke fritages, for så vidt som de to typer spil imidlertid ikke konkurrerer indbyrdes. De danske myndigheder hævder, at *Leo-Libera*-sagen ganske vist vedrørte opkrævning af moms, men at begrebet afgiftsneutralitet svarer til begrebet selektivitet, når der er tale om fiskale statsstøtteforanstaltninger.
- (42) På baggrund af ovenstående konkluderer de danske myndigheder, at landbaserede spil og onlinespil udgør to særskilte markeder, som ikke kan sammenlignes og derfor afgiftsmæssigt set kan behandles forskelligt.
- Undtagelse berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning*
- (43) Ud over at spilleafgiftsloven ikke er selektiv som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, fremfører de danske myndigheder, at den er berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning. De erindrer om, at dette er anerkendt ved retspraksis⁽³⁾ og i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne⁽⁴⁾.
- (44) De danske myndigheder understreger, at spilleafgiftsloven har fire forskellige formål: nemlig at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge eller udsatte personer mod at udvikle ludomani eller mod at blive udnyttet, at beskytte spillerne ved at sikre, at spillene udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, og at sikre den offentlige orden og forhindre, at spil tjener som støtte til kriminalitet.
- (45) For at opfylde disse formål bør afgiftsniveauet ikke overstige det, som et marked kan bære. Ifølge de danske

myndigheder vil et afgiftsniveau, der er alt for højt, underminere et dansk spillemarked med et alsidigt og attraktivt udbud af spil og desuden forhindre nye onlineoperatører i at komme ind på det danske spillemarked.

- (46) Ved fastsættelsen af afgifterne for udbud af onlinespil måtte de danske myndigheder derfor tage hensyn til de udenlandske afgifter på internetspil. For de danske myndigheder er den største risiko, at danske kunder benytter spil, som udbydes af operatører i udenlandske jurisdiktioner og jurisdiktioner med lave afgifter, som også kan være ulovlige.
- (47) Liberalisering af onlinespillemarkedet uden at tage hensyn til de betingelser, hvorpå udbydere af onlinespil opererer i udlandet, ville føre til en situation, hvor udenlandske spiludbydere ikke ville ansøge om bevilling i Danmark, men blot ville forsætte med at udbyde deres spil fra udlandet uden den danske spilmyndigheds kontrol og uden at opfylde betingelserne i den danske lov om spil.
- (48) De danske myndigheder mener, at den gældende afgiftssats på 20 % på onlinespil — som hævdes at høre til de højeste afgiftssatser på onlinespil i EU — bør anses for at være lav nok til at sikre, at et tilstrækkeligt antal udenlandske spiludbydere vil ansøge om bevilling i stedet for at fortsætte med at udbyde deres spil på det danske marked fra udlandet.
- (49) De konkluderer derfor, at det ville være umuligt at opfylde lovens formål, hvis afgiften på onlinespil var højere, fordi det i så fald ikke ville være økonomisk tiltrækkende for udenlandske spiloperatører at søge ind på det danske onlinemarked.
- (50) De danske myndigheder tilføjer, at det er nødvendigt at opkræve en lav afgift på onlinespil og landbaserede væddemål for at sikre et attraktivt lovligt spillemarked, men at det ikke er berettiget at sænke den gældende afgift på landbaserede kasinoer og spillehaller eller restaurationer, hvor der er opstillet spilleautomater. En sådan sænkning af afgiftsniveauet ville — ud over de skadelige finansielle virkninger i form af lavere afgiftsprovenu for staten — også skabe et stærkt incitament til at øge spil i landbaserede kasinoer og spillehaller i strid med den lovgivende myndigheds mål.

4. KLAGERNES ARGUMENTER

- (51) Klagerne mener, at den betydeligt lavere afgift på onlinespil i forhold til afgiften på landbaserede spil udgør statsstøtte til onlinesektoren.
- (52) De fremfører, at de samlede afgifter ville andrage 403 mio. DKK, hvis afgiften på onlinespil var den samme som på landbaserede spiloperatører⁽⁵⁾. Da den samlede afgift på onlinespil på grundlag af en afgift på 20 % vil være på 140 mio. DKK i 2011, fremfører klagerne, at støtten

⁽¹⁾ Sag C-353/95 P, *Ladbroke's mod Kommissionen*, Sml. 1997 I, s. 7007, præmis 33 ff.

⁽²⁾ Sag C-58/09, *Leo-Libera GmbH*, Sml. 2010, præmis 34 ff.

⁽³⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709.

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

⁽⁵⁾ Klagerne mener, at et forsigtigt skøn over værdien af onlinespil i Danmark for 2011 vil være 700 mio. DKK. På grundlag af den gennemsnitlige afgift på landbaserede kasinoer på 57,66 % vil statskassen få et afgiftsprodukt på i alt 430 mio. DKK.

til onlinesektoren vil andrage ca. 200 mio. DKK om året. Afgiftsfordelene vil sætte onlineoperatørerne i stand til at udbetale en større andel til spillerne og at føre mere omfattende og mere effektive markedsføringskampagner, som landbaserede spiloperatører, der betaler langt højere afgifter (op til 70 %), ikke kan hamle op med.

- (53) Klagerne bygger deres argumenter på, at der findes et indre marked, som omfatter både onlinespil og landbaserede spil, og at den lavere afgift på onlinespil ikke er berettiget som følge af det danske afgiftssystems karakter eller forvaltning.

Landbaserede spil og onlinespil tilhører samme marked

- (54) Klagerne, der repræsenterer to segmenter af det samlede spillemarked (spilleautomater og landbaserede kasinoer), mener, at onlinespil og landbaserede spil udgør ét spillemarked. De understreger, at disse operatører skal betale forskellige afgifter, selv om de befinder sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation og udbyder de samme produkter på det samme marked. De erindrer i denne forbindelse om, at onlinespil i lov om spil defineres som spil, der indgås mellem en spiller og en spiludbyder ved brug af fjernkommunikation. Onlinekasinoer kan derfor udbyde kasinospil, som pr. definition er lotterier og kombinationsspil, og som også udbydes af landbaserede kasinoer, f.eks. roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på gevinstgivende spilleautomater. De hævder derfor, at de spil, der udbydes af onlinekasinoer, er de samme, som de spil, der udbydes i landbaserede kasinoer.
- (55) Klagerne fremfører endvidere, at de to former for spil (online, landbaseret) set fra udbudssiden udbyder spillene til brugeren på samme måde (identiske formater). Især udbydes identiske kasinospil til spillerne på en skærm, uanset om spillene spilles i det konventionelle kasino, i private hjem via pc'er eller i spilleautomater, der drives ved møntindkast, og som er opstillet i spillehaller. Den eneste forskel, i hvert fald når det drejer sig om udbud af onlinekasinospil, er internetforbindelsen. Hvad spilleautomater angår, påpeger klagerne, at de i lighed med onlinespil er forbundet med internettet (ikke mellem spiller og spiludbyder, men mellem udbyder og den nationale spillemyndighed med henblik på afgiftsregistrering).
- (56) Klagerne henviser også til skatteministerens udtalelse om, at spil, der udbydes i spilleautomater og online, er identiske.
- (57) For klagerne er den eneste faktiske forskel mellem onlinekasinospil og spil i landbaserede kasinoer, at udbyderen i det landbaserede kasino møder spilleren fysisk, mens kontakten mellem spilleren og onlineudbyderen finder sted i cyberspace. Desuden er klagerne af den opfattelse, at der ved anvendelse af møntautomater og andre spilleautomater er tale om samme forbrugerprofil. Under henvisning til Socialforskningsinstituttets ovennævnte undersøgelse (se punkt (34)) påpeger de, at spillere, der benytter spilleautomater og onlinespil, typisk er unge mænd. Ud fra et økonomisk og uddannelsesmæssigt synspunkt udgør forbrugere, der tiltrækkes af såvel onlinespil som landbaserede spil, en og samme spillergruppe.

- (58) I denne forbindelse fremfører klagerne, at onlinespil blandt spillere i Danmark er vokset kraftigt i de senere år til trods for, at disse aktiviteter er forbudt ved lov. Dette har ført til en tilsvarende nedgang i deres fortjeneste og viser derfor med al tydelighed, at spillere, der benytter online og landbaserede faciliteter, tilhører samme gruppe.

Ingen undtagelse berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning

- (59) Klagerne mener ikke, at den danske regerings argumentation er holdbar, når den hævder, at den lavere afgift på onlinespil har til formål at reducere og kontrollere overdreven spillelidenskab og ludomani i overensstemmelse med den danske lov om spil. Den egentlige årsag til et så lavt afgiftsniveau for onlinespil er ifølge klagerne risikoen for, at de danske myndigheder ikke er i stand til at tiltrække udenlandske spilleoperatører til det danske onlinemarked.
- (60) Hvis det havde været de lovgivende myndigheders hensigt at mindske ludomani, mener klagerne, at afgifterne på onlinespil skulle være så høje som muligt, samtidig med at de tillod en vis spilleaktivitet.
- (61) Klagerne afviser de danske myndigheders påstand om, at en afgift på over 20 % ville afholde spilleoperatører fra at ansøge om en dansk onlinebevilling og dermed ville fremme ulovligt, ukontrollabelt onlinespil. De bemærker i denne forbindelse, at landbaserede spil hidtil, på trods af at de har mistet en betydelig markedsandel til ulovlige onlinespil, har kunnet fungere med et langt højere afgiftsniveau.
- (62) Hvis de danske myndigheder virkelig ønskede at kontrollere og begrænse spil og risikoen for ludomani, ville man have forventet, at den nye lov havde indeholdt bestemmelser om et forholdsvis begrænset antal bevillinger til onlineoperatører, som det er tilfældet i dag med bevillinger til landbaserede spil, og ikke et ubegrænset antal.
- (63) Klagerne understreger, at mens regeringens politik for lave afgifter på onlinespil søger at mindske ukontrolleret, illegalt onlinespil, vil dens politik for fastholdelse af høje afgifter på landbaserede spil og spil i spillehaller blot give spillerne incitament til at gå over til onlinespil, (eller ulovligt spil, hvad enten der er tale om onlinespil eller landbaserede spil). Lige høje afgifter på onlinespil og landbaserede spil på et rimeligt niveau kan mindske incitamentet til ulovligt spil og samtidig bringe praktisk talt al vigtig spilleaktivitet ind under statens kontrol og tilsyn og dermed begrænse kriminel virksomhed og misbrug. Klagerne tilføjer i denne forbindelse, at den danske regering under alle omstændigheder agter at bekæmpe ulovligt onlinespil ved at spærre internetadgangen og elektroniske pengeoverførsler til ulovlige onlinespiloperatører.
- (64) Af alle ovennævnte årsager mener klagerne ikke, at et system med forskellige afgiftssatser på spil, der konkurrerer om de samme spillere ved udbud af identiske produkter, kan være berettiget som følge af det pågældende afgiftssystems karakter og forvaltning.

5. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

5.1. Indledende bemærkninger: procedures omfang

- (65) De danske myndigheder omtalte i deres skriftlige henvendelser, at deres planer om at liberalisere spillemarkedet oprindeligt blev anmeldt til Kommissionen i 2009 i henhold til direktiv 98/34/EF »om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester«, og påpegede, at Kommissionen i sit brev af 5. oktober 2009 ikke gav udtryk for forbehold eller indvendinger med hensyn til denne anmeldelse.
- (66) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det i direktiv 98/34/EF er fastsat, at medlemsstaterne skal anmelde alle deres planer vedrørende tekniske forskrifter og/eller nationale tekniske forskrifter til Kommissionen, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende. En anmeldelse efter direktiv 98/34/EF kan ikke erstatte medlemsstaternes pligt i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, til at anmelde enhver planlagt statsstøtteforanstaltning.
- (67) Som de danske myndigheder erkendte på mødet den 12. november 2010, indeholdt ovennævnte »tekniske« anmeldelse til Kommissionen i henhold til direktiv 98/34/EF ingen henvisning til den danske regerings afgiftsmæssige planer i forbindelse med den planlagte liberalisering af onlinespillemarkedet. I virkeligheden blev beslutningen om at indføre forskellige afgifter på onlinespil truffet den 25. juni 2010, da spilleafgiftsloven blev vedtaget, og blev først anmeldt til Kommissionen den 6. juli 2010 i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, dvs. næsten et år efter, at Kommissionen havde sendt sine bemærkninger til den danske regerings anmeldelse i henhold til direktiv 98/34/EF.
- (68) Denne procedure i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, vedrører derfor ikke den planlagte liberalisering af spillemarkedet i Danmark og dens forenelighed med traktatens regler om det indre marked. Den vedrører kun spørgsmålet om, hvorvidt den uens og mere favorable afgiftsmæssige behandling af onlineoperatører i forhold til landbaserede spiloperatører er forenelig med statsstøtte-reglerne.

5.2. Statsstøtte

- (69) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

5.2.1. Statsmidler

- (70) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, skal der være tale om statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. Et tab af afgiftsprovenu svarer til et forbrug af statsmidler i form af skatteudgifter. Ved at lade

onlinespiloperatører betale afgifter efter en lav sats på 20 % giver de danske myndigheder afkald på indtægter, hvilket skal betragtes som brug af statsmidler. Den pågældende foranstaltning indebærer således tab af statsmidler og gennemføres derfor ved hjælp af statsmidler.

5.2.2. Fordel

- (71) Foranstaltningen skal give modtageren/modtagerne en fordel. Ifølge fast retspraksis omfatter støttebegrebet ikke blot positive ydelser, men også de indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget ⁽¹⁾.
- (72) I henhold til spilleafgiftsloven skal onlinespiloperatører betale en »afgift« på 20 %. Denne sats er betydeligt lavere end den afgiftssats, som landbaserede spiloperatører, herunder kasinoer, skal betale. I denne forbindelse opnår onlineoperatører en fordel i form af en lettelse af deres afgiftsbyrde. Den pågældende foranstaltning indebærer derfor en fordel for onlineoperatører.

5.2.3. Selektivitet

- (73) En foranstaltning betragtes som selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.
- (74) Med hensyn til fortolkningen af selektivitetskriteriet erindrer Kommissionen om, at en foranstaltning ifølge retspraksis kan betragtes som selektiv, hvis den »delvist skal fritage virksomhederne fra de pekuniære byrder, der følger af en normal anvendelse af det almindelige system med obligatoriske bidrag, som er pålagt ved lov« ⁽²⁾. En foranstaltning betragtes derfor som selektiv, hvis den afviger fra det afgiftssystem, der anvendes generelt. Domstolen har i denne forbindelse fastslået, at det bør undersøges, om en given foranstaltning begunstiger visse virksomheder i forhold til andre virksomheder, som under hensyntagen til det formål, der forfølges med den pågældende ordning, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation ⁽³⁾.
- (75) Det følger heraf, at en foranstaltnings selektivitet bør vurderes således: For det første bør det undersøges, om foranstaltningen afviger fra det afgiftssystem, der anvendes generelt. Dette kan vurderes på grundlag af, om foranstaltningen skelner mellem økonomiske aktører, som under hensyntagen til det formål, der forfølges med det pågældende system, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation.

⁽¹⁾ Sag 30/59, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mod Den Høje Myndighed for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab*, Sml. 1954-1964, s. 211.

⁽²⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709, præmis 33.

⁽³⁾ Sag C-88/03, *Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 2006 I, s. 7115, præmis 54, sag C-172/03, *Wolfgang Heiser mod Finanzamt Innsbruck*, Sml. 2005 I, s. 1627, præmis 40 og sag C-169/08, *Presidente del Consiglio dei Ministri mod Regione Sardegna*, Sml. 2009 I, s. 10821, præmis 61.

- (76) Hvis den pågældende foranstaltning umiddelbart ser ud til at være selektiv, skal det derefter undersøges, om en sådan differentiering følger af det afgiftssystems karakter eller forvaltning, som den indgår i, og derfor kan være berettiget. I henhold til den relevante retspraksis ⁽¹⁾ og Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttere reglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne ⁽²⁾, skal en medlemsstat fastslå, om den pågældende foranstaltning følger af systemets grundprincipper.

Referencesystem

- (77) I den foreliggende sag bør referencesystemet defineres som afgiftssystemet for danske spil. Spilleafgiftsloven har til formål at regulere betalingen af afgifter på spil, der udbydes eller arrangeres i Danmark. Det er derfor på grundlag af dette referenceafgiftssystem, at den pågældende foranstaltning (dvs. den afgiftsmæssige fortrinsbehandling af onlinespil) skal vurderes.
- (78) I denne forbindelse opstår så spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende foranstaltning udgør en undtagelse fra det generelle afgiftssystem, for så vidt som den differentierer mellem onlinespiludbydere og landbaserede spiludbydere, som kan befinde sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation.

Tilsvarende faktisk og retlig situation

- (79) De danske myndigheder har fremført, at spilleafgiftsloven gælder for forskellige produktmarkeder, nemlig dels onlinespillemarkedet, dels det landbaserede kasinomarked. Da disse markeder angiveligt er separate og særskilte, gælder den differentierede afgiftsmæssige behandling af landbaserede spil og onlinespil for virksomheder, som hverken retligt eller faktisk befinder sig i en tilsvarende situation.
- (80) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at spilleafgiftsloven har til formål at regulere betalingen af afgifter på spil, der udbydes eller arrangeres i Danmark. Det er derfor på grundlag af dette generelle formål, at det skal vurderes, om virksomhederne befinder sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation.
- (81) På nuværende tidspunkt finder Kommissionen ikke de danske myndigheders argumenter tilstrækkeligt overbevisende og mener ikke, at de danske myndigheder har godtgjort, at onlinespil retligt og faktisk ikke svarer til landbaserede spil, når det gælder den afgiftsmæssige behandling efter spilleafgiftsloven.
- (82) For det første skal det bemærkes, at der i henhold til dansk lov meddeles bevillinger til landbaserede kasinoer og onlinespil til udbud af nøjagtigt de samme spil (dvs. roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på spilleautomater). De danske myndigheder har ikke påvist, i hvilken udstrækning spil, der udbydes online, og

spil, der udbydes i landbaserede lokaler, kan være forskellige. Som understreget af klagerne udbyder landbaserede kasinoer også automatiserede spil, hvor spillernes indsats foretages via skærme, der fungerer med samme software, som anvendes ved onlinespil.

- (83) Med hensyn til forbrugernes socioøkonomiske profil, henviser både de danske myndigheder og klagerne til bl.a. nøjagtigt samme undersøgelse, som er foretaget af Socialforskningsinstituttet ⁽³⁾, men de drager forskellige konklusioner af den. Mens de danske myndigheder hævder, at spillerne i landbaserede kasinoer og onlinekasinoner har forskellig alder, køn og uddannelsesniveau, kommer klagerne til den modsatte konklusion.
- (84) Det argument, at landbaserede spil og onlinespil bør betragtes som særskilte og endog komplementære aktiviteter, idet spil i landbaserede kasinoer omfatter mere end onlinespil og udgør en særlig oplevelse, hvor de sociale aspekter spiller en stor rolle, støttes ikke af afgørende beviser. I denne forbindelse har klagerne tværtimod fremført, at de landbaserede kasinoers sociale aspekter ikke forhindrer kasinospillere i at spille på både onlineplatformen og den landbaserede platform.
- (85) På nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen derfor på, at onlinespiloperatører og landbaserede spiloperatører ikke skulle befinde sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation, når det gælder vurderingen af deres afgiftsmæssige behandling efter den anmeldte foranstaltning. Kommissionen finder derfor, at spilleafgiftsloven kan være en selektiv foranstaltning som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.
- (86) Ovennævnte konklusion ændres ikke af de danske myndigheders henvisning til *Ladbroke's*- og *Leo-Libera*-sagen.
- (87) Hvad især angår *Ladbroke's*-sagen ⁽⁴⁾, hvor en fransk lov behandlede to forskellige kategorier af væddemål forskelligt, er det tilstrækkeligt at bemærke, at forholdene i den foreliggende sag adskiller sig væsentligt fra forholdene i *Ladbroke's*-sagen. I sidstnævnte sag afviste Domstolen *Ladbroke's* argumentation for, at en afgift på væddemål i Frankrig om belgiske hestevæddeløb skulle behandles på samme måde som den afgift, der påhviler indsatsen i væddemål vedrørende franske løb, og som tilfalder PMU. Domstolen begrundede det med, at denne argumentation ikke tog hensyn til de særlige træk, som væddemålene på de belgiske væddeløb udviste, og hvorved de adskilte sig fra væddemålene på de franske væddeløb. Ifølge Domstolen er det karakteristiske ved totalisatorspil, at indsatserne indgår i en fælles pulje, som efter diverse fradrag fordeles ligeligt mellem vinderne, uanset hvor væddemålene er indgået, og den andel af indsatserne, som tilfalder vinderne, kan følgelig ikke variere under hensyn til, hvilken stat væddemålene er indgået i. Det kan kun sikres, at et sådant system fungerer rigtigt, såfremt de afgifter, der skal betales af det beløb, der er placeret i væddemål på et givet hestevæddeløb, opkræves efter satsen i den stat, hvor væddeløbet finder sted.

⁽¹⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709, præmis 33.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttere reglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

⁽³⁾ Undersøgelse foretaget af Socialforskningsinstituttet i 2007.

⁽⁴⁾ Sag C-353/95 P *Ladbroke's mod Kommissionen*, Sml. 1997 I, s. 7007.

Som Domstolen fastslog, var ordningen vedrørende skatter og afgifter på væddemål i franske væddeløb indført med henblik på den lovgivning og de økonomiske vilkår, som er specifikke for hestevæddeløb og totalisatorspil i Frankrig. Det kunne ikke kræves, at dette system blev overført på totalisatorspil vedrørende belgiske løb, som afholdes efter en anden lovgivning og på andre økonomiske vilkår. I den foreliggende sag vedrører den pågældende foranstaltning ikke væddemål, der arrangeres som totalisatorspil på hestevæddeløb i forskellige medlemsstater, men kasinospil, der arrangeres i samme land, nemlig Danmark, og argumentationen i *Ladbrokes*-sagen kan derfor ikke anvendes.

(88) Som nævnt ovenfor har de danske myndigheder heller ikke på nuværende tidspunkt påvist, at udbyderne af onlinespil og landbaserede spil befinder sig i forskellige situationer.

(89) Med hensyn til de danske myndigheders henvisning til *Leo Libera*-sagen bemærker Kommissionen, at princippet om afgiftsneutralitet og selektivitetsbegrebet efter statsstøttereglerne er to forskellige begreber, idet førstnævnte anvendes i forbindelse med artikel 135 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006, og sidstnævnte anvendes som led i statsstøttebegrebet i artikel 107, stk. 1 (¹). Under alle omstændigheder fastslog Domstolen i *Leo Libera*-sagen, at princippet om afgiftsneutralitet ikke uden at fratage artikel 135, stk. 1, litra i), i direktiv 2006/112/EF enhver effektiv virkning kan fortolkes således, at det er til hinder for, at en type hasardspil eller spil om penge fritages for moms, mens en anden type spil ikke fritages, for så vidt som de to typer spil imidlertid ikke konkurrerer indbyrdes.

Undtagelse berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning

(90) Ifølge gældende retspraksis (²) kan en foranstaltning, som umiddelbart forekommer selektiv, dog være berettiget som følge af afgiftssystemets karakter og forvaltning, hvis den følger direkte af det pågældende afgiftssystems grundprincipper. Det påhviler dog medlemsstaten at give en sådan begrundelse.

(91) De danske myndigheder har i denne forbindelse fremført, at fastsættelsen af afgiftssatsen for onlinespil på et langt lavere niveau (20 %) er resultatet af en vanskelig balancegang mellem på den ene side behovet for at opfylde den danske spillelovgivnings generelle formål (at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge eller andre udsatte personer mod udnyttelse gennem spil eller mod at udvikle ludomani, at beskytte spillerne ved at sikre, at spil udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, at sikre den offentlige orden og at forhindre, at spil anvendes til kriminelle formål), og på den anden side behovet for at sikre, at en lav afgiftssats vil få onli-

neudbydere til at ansøge om bevilling i Danmark i stedet for at vælge fortsat at udbyde onlinespil fra andre jurisdiktioner med lave afgifter.

(92) På nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen på, at foranstaltningen kan begrundes med nogen af ovennævnte argumenter. Kommissionen erindrer om, at det er fast retspraksis, at afgiftsreglerne i andre medlemsstater ikke kan tages i betragtning ved vurderingen af foranstaltningen. Ved begrundelsen for en foranstaltning kan der derfor kun tages hensyn til principperne i det indenlandske afgiftssystem (³). Det følger heraf, at der i den foreliggende sag ikke kan tages hensyn til de eventuelle lavere afgifter, der måtte være fastsat i andre lande for onlinespil, og som kan være mere konkurrencedygtige end de afgifter, der anvendes i Danmark.

(93) Desuden er det fast retspraksis, at der ikke kan ydes støtte med den begrundelse, at støtten vil forbedre virksomhedernes konkurrenceevne (⁴). Kommissionen kan derfor ikke på nuværende tidspunkt på grundlag af den fremlagte argumentation — nemlig at en lavere afgift vil give danske onlineoperatører mulighed for at imødegå konkurrencen fra onlineoperatører i andre lande med lavere afgifter — anse foranstaltningen for at være berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning.

(94) Ved vurderingen af en afgiftsforanstaltning på grundlag af systemets karakter og forvaltning, må der desuden sondres mellem de målsætninger, som ligger uden for systemet, og de iboende målsætninger i selve afgiftssystemet (⁵). I den foreliggende sag anfører de danske myndigheder de overordnede målsætninger i lov om spil som begrundelse for den differentierede afgiftsmæssige behandling. De danske myndigheder har ikke fremsat tilstrækkeligt overbevisende argumenter for, at de pågældende målsætninger skal anses for at være iboende i afgiftssystemet og ikke for at være generelle og for at ligge uden for systemet.

(95) På nuværende tidspunkt mener Kommissionen derfor ikke, at de danske myndigheder har godtgjort, at den differentierede afgiftsmæssige behandling af onlineoperatører og landbaserede operatører, som blev indført ved spilleafgiftsloven, er berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning. Kommissionen tvivler derfor på, at den pågældende foranstaltning følger direkte af afgiftssystemets grundprincipper, og at den er berettiget.

5.2.4. Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejning af konkurrencevilkårene

(96) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, skal foranstaltningen påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne

(¹) Sag C-58/09, op. cit. punkt 35.

(²) Sag 173/73 *Den italienske regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709, præmis 33; Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

(³) Sag T-308/00 *Salzgitter mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 2004 II, s. 1933, præmis 81; Beslutning C 2/2009, *MoRaKG, Vilkår for kapitalinvesteringer* (EUT C 60 af 14.3.2009, s. 9), punkt 25.

(⁴) Rapport om anvendelsen af Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, 9.2.2004, punkt 38.

(⁵) Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 26.

og fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene. I denne forbindelse har Domstolen konsekvent fastslået, at det forhold, at en foranstaltning styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, er tilstrækkeligt, for at dette kriterium er opfyldt ⁽¹⁾. I den foreliggende sag er onlineoperatører i Danmark udsat for konkurrence og omfattet af samhandelen mellem medlemsstaterne. Spilleafgiftsloven, der indebærer en favorabel afgiftsmæssig behandling af danske virksomheder, som udbyder online-spil, påvirker derfor samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen.

5.2.5. Konklusion

- (97) Da ovennævnte betingelser i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, ser ud til at være opfyldt, mener Kommissionen på nuværende tidspunkt, at spilleafgiftsloven kan indebære statsstøtte.

5.3. Forenelighed

- (98) Spilleafgiftsloven ser ikke ud til at falde ind under nogen af undtagelsesbestemmelserne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 2 og 3, og på nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen derfor på, at foranstaltningen kan betragtes som forenelig med det indre marked.

6. KONKLUSION

- (99) På baggrund af ovenstående har Kommissionen besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter

EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, med hensyn til den pågældende foranstaltning.

AFGØRELSE

På baggrund af ovenstående opfordrer Kommissionen efter proceduren i EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, Kongeriget Danmark til senest en måned efter modtagelsen af dette brev at fremsætte sine bemærkninger og alle oplysninger, der måtte være nyttige for vurderingen af foranstaltningen. Kommissionen opfordrer de danske myndigheder til straks at sende den potentielle støttemodtager en kopi af dette brev.

Kommissionen minder Kongeriget Danmark om, at EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, har opsættende virkning, og henviser til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999, hvor det er fastsat, at ulovligt udbetalt støtte kan kræves tilbagebetalt af støttemodtageren.

Kommissionen advarer Kongeriget Danmark om, at interesserede parter vil blive underrettet ved offentliggørelse af dette brev og et fyldestgørende resumé heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen vil ligeledes underrette interesserede parter i de EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen, ved offentliggørelse af en meddelelse i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, samt EFTA-Tilsynsmyndigheden ved fremsendelse af en kopi af dette brev. Alle interesserede parter vil blive opfordret til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter offentliggørelsestidspunktet.”

⁽¹⁾ Sag 730/79, *Philip Morris Holland BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11.

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV)****Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande****(Text av betydelse för EES)****(2011/C 22/08)**

1. Kommissionen mottog den 12 januari 2011 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företagen Daimler AG (*Daimler*, Tyskland) och Beiqi Foton Motor Co. Ltd (*Foton*, Kina), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning, förvärvar gemensam kontroll över företaget Beijing Foton Daimler Automotive Co. Ltd (*BFDA*), genom förvärv av aktier i ett nyskapat företag som utgör ett gemensamt företag.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Daimler: Utveckling, tillverkning och distribution av motorfordon (personbilar, lastbilar, skåpbilar, bussar och nyttofordon); tillhandahållande av finansiella tjänster rörande motorfordon inbegripet finansiering, uthyrning, försäkring och förvaltning av vagnsparken,
- Foton: Utveckling, tillverkning och distribution av nyttofordon,
- BFDA: Utveckling, tillverkning och distribution av medeltunga och tunga lastbilar i Kina.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV, till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tillkännagivande om ett förenklat förfarande).

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.5950 – Munksjö/Arjowiggins (decor and abrasive businesses))****(Text av betydelse för EES)**

(2011/C 22/09)

1. Kommissionen mottog den 17 januari 2011 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 och till följd av ett hänskjutande enligt artikel 4.5 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget Munksjö AB (Munksjö, Sverige), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning, förvärvar kontroll över delar av Arjowiggins SAS (Arjowiggins, Frankrike), genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Munksjö: Tillverkning av pappersprodukter med högt förädlingsvärde inom sex olika produktområden: dekorpapper, pappersmassa, elektrotekniskt papper, Spantex, tunnpapper och Inpak,
- Arjowiggins: Tillverkning av tekniskt papper och papper för konstnärligt bruk. De tillgångar som ingår i koncentrationen omfattar Arjowiggins verksamhet inom dekorpapper, tunnpapper, konstnärspapper och slipbaspapper.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.5950 – Munksjö/Arjowiggins (decor and abrasive businesses), till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

RÄTTELSE

Rättelse till uppdatering av förteckningen över de gränsövergångsställen som avses i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT C 316, 28.12.2007, s. 1, EUT C 134, 31.5.2008, s. 16, EUT C 177, 12.7.2008, s. 9, EUT C 200, 6.8.2008, s. 10, EUT C 331, 31.12.2008, s. 13, EUT C 3, 8.1.2009, s. 10, EUT C 37, 14.2.2009, s. 10, EUT C 64, 19.3.2009, s. 20, EUT C 99, 30.4.2009, s. 7, EUT C 229, 23.9.2009, s. 28, EUT C 263, 5.11.2009, s. 22, EUT C 298, 8.12.2009, s. 17, EUT C 74, 24.3.2010, s. 13; EUT C 326, 3.12.2010, s. 17)

(Europeiska unionens officiella tidning C 355 av den 29 december 2010)

(2011/C 22/10)

På sidan 34, under "Flygplats", på raden under "Nytt gränsövergångsställe:", ska det

i stället för: "Takuma lidosta (tas i drift endast på begäran)"

vara: "Tukuma lidlauks (tas i drift endast på begäran)".

Rättelser

2011/C 22/10

Rättelse till uppdatering av förteckningen över de gränsövergångsställen som avses i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT C 316, 28.12.2007, s. 1, EUT C 134, 31.5.2008, s. 16, EUT C 177, 12.7.2008, s. 9, EUT C 200, 6.8.2008, s. 10, EUT C 331, 31.12.2008, s. 13, EUT C 3, 8.1.2009, s. 10, EUT C 37, 14.2.2009, s. 10, EUT C 64, 19.3.2009, s. 20, EUT C 99, 30.4.2009, s. 7, EUT C 229, 23.9.2009, s. 28, EUT C 263, 5.11.2009, s. 22, EUT C 298, 8.12.2009, s. 17, EUT C 74, 24.3.2010, s. 13; EUT C 326, 3.12.2010, s. 17) (EUT C 355 av den 29.12.2010)

22

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV